

Allaah Taa'alā Kī Panaah

Zabur 91

Jo log Allaah rabbul azeem kī hifaazat me rahte haiñ,

to wo log uskī sultanat me sukuṇ se haiñ.⁽¹⁾

Maiñ Allaah se kahuñgā, "Tu merī salaamtī aur panaah kī jagah hai.

Tu hī merā rab hai, aur maiñ tujh par hī bharosā kartā huñ."⁽²⁾

Allaah rabbul kareem tumheñ chupī huī chaalon se aur

jaanlewā beemaariyoñ se mahafuz rakhegā.⁽³⁾

Wo tumhaarī hifaazat ek chiñiyā kī tarah karegā jo apne par

phailaakar apne bacchoñ kī hifaazat kartī haiñ.

Uskā kalaam tumhaarī dhaal ke jaisā hai.⁽⁴⁾

Tum raaton ke ḥatron se aur

din me teer ke hamloñ se naheeñ ḍaroge.⁽⁵⁾

Tum us bimaariyoñ se naheeñ ḍaroge jo añdhere me ātī haiñ.

Yā us marz se jo din me hamlā kartā hai.⁽⁶⁾

Tumhaarī taraf se ek hazaar log mar jaayeñ,

yā das hazaar log tumhaare baraabar me hī kyuñ nā mareñ

lekin tumheñ koī nuksaan naheeñ pahuñchegā.⁽⁷⁾

Tum sirf dekhoge kī kyā ho rahā hai.

Tum gunahgaaroñ ko sazā milte dekhoge.⁽⁸⁾

Allaah hī tumhaarī hifaazat karne waalā hai.

Tum Allaah rabbul azeem ko apnī salaamtī kī jagah banā chuke ho.⁽⁹⁾

Nā koī burī cheez tumhaare upar āegī.

Aur n koī museebat tumhare ghar kī taraf jaaegī.⁽¹⁰⁾

Wo apne farishte tumhaarī hifaazat ke liye bhejtā hai.

Tum jahaan bhī jaate ho, wo tumhaarī dekhbaal karte haiñ.⁽¹¹⁾

Isse pahale tumhaare pair patthar se ṭakraaeñ.

Wo tumko apne haathoñ se saṁbhaal leñge.⁽¹²⁾

Tum taaqatwar sheroñ aur zahareele saam̄poñ ko apne paipoñ se kuchloge.

Tum in sheroñ aur zahareele saam̄poñ par chaloge.⁽¹³⁾

Allahā taa'alā kā irshaad hai, "Agar koī mujhse pyaar kartā hai, to maiñ use bachā luñgā.

Jo mujhe jaante haiñ unheñ mahafuz rakhuñgā.⁽¹⁴⁾

"Wo mujhe pukaareñgeñ, aur maiñ unheñ jawaab duñgā maiñ museebat me unke saath rahuñgā.

Maiñ unheñ bachaauñgā aur izzat baķħshuñgā.⁽¹⁵⁾

“Maiñ unheñ lambī umr atā karuñgā.

Maiñ unheñ nijaat kā raastā dikhaauñgā.”⁽¹⁶⁾